

De purificatione sensuum.

et olfaciunt mystice theologisantes. non auditores tñ. sed inspectores / sed factores.

Ponatur exemplū puuli sup mrem suādū fugit et amplexatur eam. qui plerūq; nichil videt / nichil audit / aut saltē nō iudicat se videre / vel audire quicq; / totus in lactatione vñ delectatio dicta est occupatus. Tūc nihil cognoscit sub quocūq; rōne reflexa etiaz q; lac sit dulce vel bonū / vel ens vel nō ens sed tñmō lactādū se vberib; impmittit. Et sic mulcebris quedā opatio expimētatiua / nō reflexa / nec declaratiua / nec enūciatiua.

Felix puer ille etiam si centū sit annorū sub sapia matre sua / qualis erat magnific⁹ rex ille dauid puulus in oculis suis / et virilior ceteris añ deū. **F**undemus sup hanc similitudinem sensuū spūaliū ad corporales / similitudinē aliam p theologie mystice cognitione cōuenientem. **C**ōstituamus duos homines corā oculis nostre cōsideratiōis / quorum vnus sit acutissimus in duplici sensu visus et auditus. sed habeat hebetatos pernitus et obtusos tres alios sensus. qui sunt olfactus gustus et tactus. **C**ōstituatur alter qui cecus sit et surd⁹. sed habeat expeditos alios et viuaces. olfactū / gustū / et tactū. **C**ōstat q; iste scōs poterit maiores expiri delectatiōes. sensuales q; p̄mus. **C**ōiecturem⁹ ex ista similitudine q; p̄bi vel theologi litterati / vigēt in visu et auditu spūalib;. sed euēt multis q; trib; alijs careant sensib; vel im-peditos / vel obtusos p̄sus hñt. **P**rouenit ecōtra de simplicib; illitteratis / q; velut ceci et surdi sunt ad p̄hie scholastice p̄ceptiōz qui ceteris sensib; vigēt in spūaliū olfactu gustu et tactu. **N**ullus ergo mirabitur ista cōsiderans si simplices illitterati ceci et surdi nisi q̄tū fides insonat / oblectant in deo quē desiderādo et amando olfaciunt / gustāt / et amplexādo tangūt. **D**ñtes p vite puritatem et simplicitatē sensus istos purgatos / atq; reformatos. dñ in alijs male viuētib; penit⁹ / stupidi sunt / nec p̄cipiūt ea q; de diuinis suauiter redolēt sapiūt et mulcēt. quibus videāt et audiāt. **E**xēplū sile de canib; v̄a / ticia respectu nō venaticoꝝ possēt induci. **R**educūtur insup isti quinq; sensus ad duos oculos q; sunt intellectus et voluntas cognitiōis scz et amoris. **U**is⁹ enī et audit⁹ p app̄riatiōm magis spectāt ad intelligētiāz ceteri tres ad affectum vel amorem.

Consideratio. XII.

Sunt simul affectualis cognitio theologie mystice / et alter mod⁹ cōtemplatiōis qui dicitur pure et liq; de veritatē diuine. **S**unt diuersi tractatores de vtraq; p̄replatiōe et varie q; libet figurat. **A**ffectualis in maria sedente et in spōsa q; delirij affluit innixa tñ sup dilectū suū. **I**ntellectual⁹ vō in isrl⁹ et rachel. et in spōsa ascēdēte sicut auroꝝ luna et sol.

Sz optet q; intelligētia ferat in deū sine h et nūc. h est sine cōtinuo et tpe et ita sine cō / munitōe fanta smati. **H**oc vero tante difficultatis eē dicit **A**ug⁹ cōsonās **P**latoni et seq̄cib; q; nō nisi in raptu qdā more choruscationis possit sincera vitas bec cognoscere etiā a paucis et raro. **Q**uēadmodū non ita senserūt de theologia mystica affectuali / q; eam affectibile tradūt. **P**ossibilitatē deniq; cōsideratiōis hui⁹ suadet ea q; in paulo facta sunt et in b̄tis p̄plebunt. **S**z amplior p̄secutio nō ē opusculo p̄ni necessaria nec sine possibilis breuitati. **D**eniq; distribu it vniciūq; de mysteria sua purvult q; bodierna solēnitare ascēdēs in altū dedit dona in hoib;. **I**n cui⁹ cōmemoratiōe solēnitatis bec scripta sunt **L**ugduni ad elucidatiōez scholasticā / mystice theologie / cōsistentis i amore p **J**ohem de Berion cācellariū parisiē. Anno. **D**.cccc. xxiiij. p̄ma Junij.

Cōsci⁹ est anim⁹ me⁹. experientia testis. **H**ystica q; retuli dogmata vera scio. **N**ō tñ idcirco scio me fore glificandum. **S**pes mea crux xpi gratia nō opera.

Carmen de purificatione sensuum interiorum.

G audia queris	L or tibi frustra
S ensibus herens	I nfatuatis
C arnis amore	L actus et auris
N aris odora	V is oculorum
L ingua saporā	D i tibi sensus
Q uinq; dati sunt	S pirituales
D uos ebetavit	H orridus intro
L orpi humor	H orridus / asper /
F edus / et ater	S purcus / amarus /
V is reparatur	C ontere tete /
N oxius humor	D re vomenti
P rodeat extra	J am minus egrī
T elica carpent	G audia sensus
O bjiciet se	T unc deus vitro
O mnia fiet	O mnibus vnus
A ure melodus	D re saporis

De relig...

Lux... **D**ivine... **L**actus... **N**ect... **L**og... **V**is... **B**ran... **D**eliqu...

Opusculum ep... **L**ama... **J**ohis de Berion... **P**arisi... **C**ardinalis... **M**onachum...

Gaudia... **V**is... **M**onachum... **P**arisi... **C**ardinalis... **M**onachum... **L**ux... **D**ivine... **L**actus... **N**ect... **L**og... **V**is... **B**ran... **D**eliqu...

Lux oculoꝝ
Naris odorem
Suauiter ibit
Spūs vnus
Influa tanta est
Si rament assit
Laliter acto
Lameus actus:

Dauriet eius
Tactus in ima
Nectet yrimꝝ
Lorꝝ deumꝝ
Vis in amore
Bratia formans
Desipit omnis
Finis

Opusculum episto

lare magistri Johis de Berfon cancellarij
parisiē. de religionis pfectiōe ⁊ modera
mine ad Huilbermū minandi quondā me
dicū dñi cardinalis Saluciarū. tunc autē
monachū domus maioris Carthusie:-

Gratia vobis et pax in xpo iesu. Vniꝝ dicitis mibi p silij
tudinem Dedice cura teip
sum Itaqꝝ qui aliū doces ait
apltus. cur teipm non instruis?
Sed rīdebit p me sapiētis iussio. No
nora inqꝛ medicū. Et iterū. Da locū medi
co. Rō est. qꝛ disciplina medici exaltabit ea
put eius. Nam q̄ pōt in medico disciplina
inueniri melior qꝛ vt relicta seculi pōpa re
licta arte sua. relicto demū seipō qd̄ maius
est tradiderit se medicus noster discipline
maioris carthusie. Talis enī tu es cui nūc
ipe rescribo / qui dignaris exqꝛere disciplic
doctrinā / ab illo q̄ tali nūqꝛ subiacuit disci
pline. Nihilominus in vebro sūmū medici
nostri dñi Jesu xpi / qui iussit omni peren
ti se tribuere Et rursū. Aperi os tuum et
ego adimplebo illud / q̄ est magni consilij
angelus vocatus admirabilis Audebo tu
is medice charissime q̄stiuiculis / que satis
cōes sunt / apud egros spūales in religionū
grabato laborātes. remedia / nō dicā inue
nire / sed inuēta designata p doctores repe
tere. Cōia quidē ⁊ vulgata neqꝛ cōpanda
subtilibꝝ artis medicine spūalis apicibus:
sed tanqꝛ rudes aliqꝛ receptas visum fuit
cōsiderationes pauculas ānotare. Sūt
aut̄ tria que querunt in forma. Primo
vtrū qꝛ exercitiū orōis cōtinuās / vlt̄ alia ex
ercitia spūalia cū affectu. vtpura lachryma
rum ⁊c. sentiens se in viribꝝ debilitari pro
pter hmōi exercitiū / et remitti in ceterꝝ cor
poralibꝝ laboribꝝ / vtpote in cantu forti ⁊ si
milibꝝ vires corporeas exigentibus sit rep
bensibilis. An̄ tū dicit apls psallam spū

psallam et mente. Pensat enim deus poti
us cor qꝛ verba. imo ppter laborem cantus
non pōt debitam deuotiōem habere dūca
tat. Scōo si rōne debilitatis corpis. vt
fortior sit ad portandū ordinē sue pfectio
nis / sine cōsciētie scrupulo lautius viuere
possit qꝛ ordo seruet / vel ad phibendum la
plum in egritudinem ad quā est disposit?
vel dubitat incidere in futurū. Tertio si
orans solitarie ex debito vtpote horas ca
nonice institutas / teneatur verba a deo ar
ticolate. pferre et explicare vt seipm audiat
Lū frequentius aut rōne debilitatis / aut
grauedinis corpāthō sine graui labore ad
plenū id queat. Corde tamen dicet et for
mabit / aut alias eleuatione mentis affect?
cessabit officium lingue licet nō cordis.
Det dñs rñsionem verā scribere salubrem
et efficacē / Et velut ab alto repetētes dica
mus p pma cōsideratione:-

Consideratio. I.

Religio christiana sub vno sup
mo abbate xpo / sola est salutar
et pfecta. Siquidē extra illaz nō
stat salus neqꝛ pfectio. Docz au
tem sufficienter ad pfectiōem puenire salu
tarem sub ea et in ea. oēs recte viuētes. An̄
sequit̄ p̄tinus neminē iudicādum extra sta
tū salutis aut pfectionis esse / q̄ viuūt sb xpi
ana religione. Valet aut̄ hec cōsideratō ad
būilitatis cōseruatōez inter mēbra corpo
ris xpi mistici. ⁊ vt abiecta p̄sumptiōe pha
risaica ⁊ murmuratiua cōtentione / mēbra
se inuicē honore pueniāt / iurta monitiōez
apli. Nec aliqꝛ in eccia sibiꝝ de statu pfe
ctionis sup alterū inaniter blādīat / vt qui
monachus est / nō monachū non spernat.
neqꝛ secularis solitarium dñudicet:-

Consideratio. II.

Religio xpiana qꝛuis vna sit. ni
hilominus distincta ē multipli
ci et ⁊ pulchra varietate graduꝝ
meritoꝝ / ⁊ ordinū / fm opatiōez
spūscū q̄ distribuit vnicuiqꝛ p̄t vult. que
ei a deo sūt / ordinata sunt. qd̄ at magꝝ p̄ces
sit a deo qꝛ religio. sꝫ q̄ religio? Religio vni
qꝛ xpiana q̄ ē eccia xpi spōsa. Est igit̄ i ea
ordo qd̄ describitur cē pariū dispariūqꝛ rerū
sua vnicuiqꝛ tribuens dispositio seu colla
tio. Nec enim solitarioꝝ deus tantū est / ⁊